

GÁBORÉLET

2023 szeptember

❖ Sztárinterjú Czikora István
László operaénekesssel

❖ Nyári táborok

TARTALOMJEGYZÉK

Tanévkezdés	3
Ifi szemmel	4
Régen volt, hogy is volt.....	5
A hónap sztárja: Czikora István László.....	6
Búcsúzó tanárunk: Abonyi Tünde	8
A hónap könyve	11
Isztambuli táborozás	12
Tábori élmények.....	13
Ti mondtátok; A hónap vicce	14
Aktuális.....	15
Életképek	16

Gáborélet iskolai folyóirat

2023/24 (XI. évfolyam, 98. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Bakos Viktória 8.a, Kovács Bence 7.a, Hambalkó Regina 7.b, Koszora Izabella

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarvasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <https://www.gaboriskola.edu.hu/>

facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/kispestigaboraron>

Instagram oldalunk: <https://www.instagram.com/gaboriskola/>

Tanévkezdés

Kedves Gyerekek!

Véget ért a nyári szünidő, újra elkezdődött az iskola. Tudjuk, hogy mindenki sajnálkozva, kissé szomorúan mondja ki ezt a mondatot, az arcotok azonban egészen másról árulkodik. Az öröm látszik rajta, hogy újra viszontlátjátok társaitokat, elmesélhetitek egymásnak nyári élményeiteket, és újra jókat nevezhettek együtt. Ezek már az itt is látható tanévnyitó képein is felfedezhetők. Mi is megpróbálunk ilyen hangulatban hozzákezdeni a tanévhez. Ezért is folytatjuk a suliójságot, hogy ezzel is vidám perceket vigyünk iskolai életetekbe. Noha új a tanév, mi a régit sem szeretnénk feledni, ezért búcsúzik tőlünk Tünde néni, aki jól megérdemelt nyugdíjas éveit kezdi meg. Immár 3. éve új helyszínen, Soltvadkerten volt a Gáboros tábor, illetve néhány diákunk kerületünket képviselve Isztambulban táborozhatott, ezekről olvashattok beszámolót egy-egy diák és egy ifi szemszögéből is, illetve képeket is láthattok az eseményekről az „Életképek”-ben. „A hónap sztárja” rovatunkban ezúttal egy okleveles énektanár és operaénekes, Czikora István László adott interjút, aki tavaly mentora volt egyik csapatunknak a „Tiétek a színpad” c. versenyen. Nem maradnak ki az előző tanév során megszokott rovatok, a „Régen volt, hogy is volt”, „A hónap könyve”, „A hónap vicce” és a „Ti mondtátok” című összeállítás sem. Az idei tanévre kívánunk Nektek eredményes tanulást és örömmel teli iskolai perceket! A Gáboréleket ebben a tanévben is havonta olvashatjátok majd az iskola honlapján és facebook oldalunkon. Ne feledjétek, a Gáboréleket továbbra is rólatok és Nektek szól majd!

Erdős Levente

IFI SZEMMEL

Szalai András

Mint az előző években megrendezésre kerülő Gábor táborokat, az ideit is már a napokat visszaszámolva vártam. Ennek többek között az volt az indoka, hogy ebben az évben egy olyan osztálynak voltam az ifije, ahonnan tavaly csak két diák jött táborba, ezáltal az osztály nagy részét még látásból sem ismerhettem. A tábor első napja szokásos módon a Soltvadkertre vezető úttal, a magunkkal hozott holmik kipakolásával, majd délután a diákok megismerésével telt. Idén szerencsés módon a harmadikosoknak voltam az ifijük. Velük az egész tábor móka és kacagásnak tűnt, hiszen bármikor szívesen odajöttek hozzánk beszélgetni, vagy ha szabadidejük úgy engedte, akkor focizni ellenünk. Ebben az évben egy régebről már ismert, rendhagyó program lett a kedvencem, ami nem más, mint a „Ki mit tud” volt. Élvezettel néztem, hogy az osztályok és az ifik milyen előadásokkal tudtak felkészülni viszonylag rövid idő alatt. Ezek között a táncos produkcióktól elkezdve az állathang utánzásig voltak mindenféle műsorok. Ennek a programnak a végét különös izgatottsággal vártuk, hiszen az utolsó produkcióban mi vettünk részt. Egy kisebb csapattal Star Wars-os fénykard show-t adtunk elő. Ezt a gyerekek már akkor szájtátva figyelték, amikor elkezdtek kipakolni és meggyújtani a foci pálya sarkaira a fáklyákat. Az előadás a vártnál is nagyobb sikert aratott. Ilyesmi műsort már korábban is csináltunk az iskolai farsang keretein belül, és ez inspirált minket arra, hogy fejlesszük tovább a koreográfiát, és vegyünk bele még több embert. Így készítettünk egy nagyobb koreográfiát, és a tábor megelőzőleg hónapokon keresztül gyakoroltunk rá. Sok időnket és energiánkat öltük bele, de láttuk a végén, hogy minden perce megérte. Egy szónak is száz a vége, a tábor végén csupa jó emlékekkel térhettem haza.

RÉGEN VOLT, HOGY IS VOLT...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Csapó Balázs, a Fő utcai épület volt diákja mesélt nekünk.

Mikor jártál ide, és ki volt az osztályfőnököd?

2010-2012 jártam csak oda. 7.-es és 8.-os voltam ott. Patonay Ági néni volt az osztályfőnököm. C-s voltam, így matek szakos osztályba jártam.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola?

Erre nem fogok tudni válaszolni, ezer éve nem voltam bent. Azt tudom, hogy Ibolya néni (technikatanár) kutyája akkor még az iskolában lakott a technika terem mellett, de gondolom ő már nincs meg.

Milyen – ma már különlegesnek mondható - események voltak akkoriban az iskolában?

Versenyszerűen sportoltam már akkor is, így a legtöbb sportversenyre (atlétika, labdarúgás, úszás, mezei futóverseny stb.) Ági néni elvitt. Másik, a minden nyáron megrendezésre kerülő káptalanfüredi tábor, ahová mentem mind a két nyáron. Nagyon szerettem. A hangulatot, a programokat, az ifistákat. Harmadik ilyen esemény a katasztrófavédelmi verseny volt. Nem tudom, hogy van-e még. Emlékszem,

hogy nagyon izgalmas volt már a felkészülés is Ági nénivel, órák után bent maradtunk, és a különböző témákat dolgoztuk fel és gyakoroltunk (sebet ellátni, újraéleszteni, árvíz ellen védekezni, veszélyes anyagok kezelését stb.), a kerületi verseny után a budapesti fordulót is megnyertük. Az országos versenyen is elég szép helyezést értünk el.

Mely tanáraidra emlékszel vissza szívesen?

Somogyi Zoli bá' nagy forma volt. Biológia tanárom volt. Nagyon szerettük a tanítási módszereit, élettörténeteit és a poénjait.

Miért szerettél ide járni?

Összességében nagyon jó, összetartó és egyéniségekkel teli osztályom volt, jó volt bejárni az iskolába, vagy akár összefutni velük hétvégén, iskolai szünetekben. A tanári kar szintén nagyon más emberekből állt, de mégis jó hangulatú óráink voltak, ahol mindig a fejlődésünk az első. Tehát összeségében a hangulatot, az atmoszférát tudnám kiemelni, ami miatt jó volt ide bejárni. Csupán 2 évet tanultam a Gábor suliban, de nagyon sok tapasztalattal, tudással távoztam.

A HÓNAP SZTÁRJA: Czikora István László

A tavalyi „Tiétek a színpad” nevű, gyerekeknek kiírt musicalversenyen iskolánk egyik mentora volt Czikora István László operaénekes és okleveles énekművész-tanár. A Magyar Művészeti Akadémia ösztöndíjasa, az Operettszínház művésze, a Túl az Óperencián című műsor vezetője és szerkesztője a Dankó Rádióban. Szívében az állami gondozottak segítése zeneterápiás eszközökkel. Pályafutása során számos elismeréssel díjazták tehetségét, 2011-ben megnyerte a nemzetközi Liszt Dalversenyt, 2012-ben a Simándy József Nemzetközi Énekverseny döntőjébe jutott, 2014-ben, Eszéken a Lav Mirski Nemzetközi Énekversenyen II. helyezést ért el, 2018-ban pedig megkapta a Magyar Művészeti Akadémia ösztöndíját. Tavaly az iskola évfordulós ünnepségsorozata közben egyik nap meglátogatott minket, most pedig készséggel állt rendelkezésünkre, és adott interjút iskolánknak.

Mióta foglalkozik énekléssel?

Énekelni a Szentgotthárdi Takács Jenő Zeneiskolában kezdtem 2000-ben.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Az Óriszentpéteri plébános hatására katolikus pap, illetve operaénekes szerettem volna lenni.

Mik voltak a kedvenc tantárgyai általános iskolában?

Természetesen az ének volt a kedvencem.

Voltak-e iskolai csínytevései?

Rengeteg volt... Vécépapírral eltömítettem a vécét, és addig folyattam a vizet, amíg el nem árasztottam az egész helyiséget.

Mikor döntött el, hogy énekléssel és énektanítással fog foglalkozni?

2006-ban döntöttem el, hogy énekesként szeretnék működni. 2018-ban pedig írtam egy pedagógiai programot, ami az állami gondozott gyermekek integrálását tűzte ki célul, zeneterápiás eszközök segítségével. Én magam is állami gondozott gyermek voltam, innen az indíttatás.

Mi volt a legfelemelőbb pillanat a pályája során?

Amikor az értelmi sérült, nevelt öcsémrel, akit én tanítottam zenére, közösen koncertezhettem.

Hogyan válhat valaki sikeressé?

Úgy, hogy higgyen magában mindig, minden körülmények között!

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

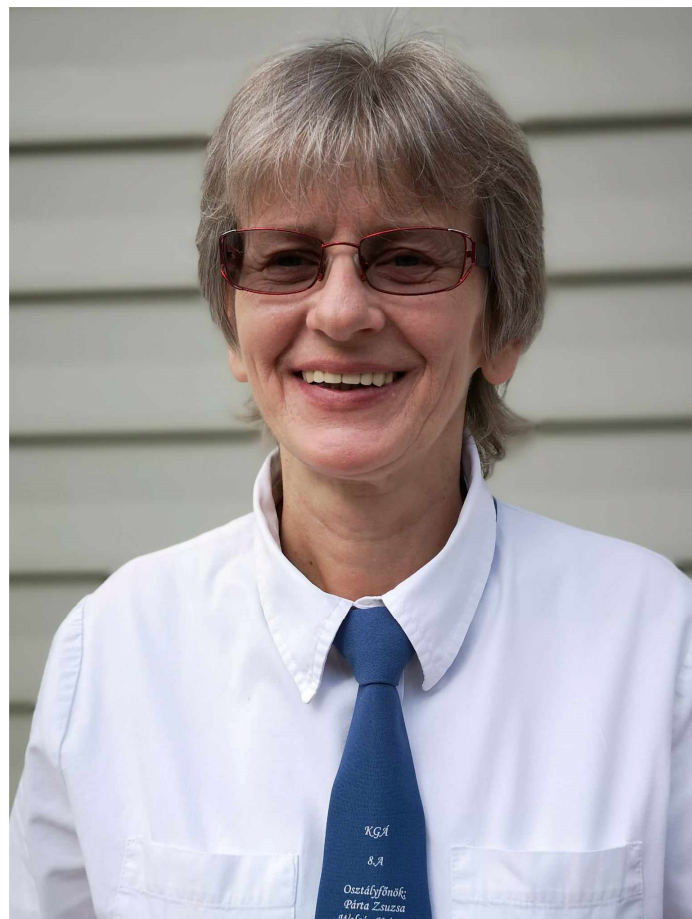
Az lenne, hogy ne legyen ember és ember közt különbség téve.

Búcsúzó tanárunk:

Abonyi Tünde

Iskolánk Nádasdy utcai épületében tanító Tünde néni a tantestület meghatározó, ikonikus alakjává vált, aki nem csak a tanári szoba, hanem a tanórák hangulatát is feldobta. Talán sokan nem is tudják, hogy tanítói pályája előtt is Gáboros volt, hisz a Fő utcai épületbe járt általános iskolába. A farsangi szereplések egyik elmaradhatatlan főszereplője volt, aki táborokat, kirándulásokat szervezett, mindig nagy örömmel volt az osztályával nem csak tanórákon, hanem minden rendezvényen, programon. A matematikát szenvedélyesen szerette tanítani, ennek eredménye a mai napig meglátszik a tanítványain. Boldog nyugdíjas éveket kívánunk Neki!

1. Mikor kezdett el tanítani?

1986. január 3-án, 22 évesen érkeztem egy közel 40 fős, 30 év alatti átlagéletkorú tantestületbe. Fiatalok voltunk, vidámak, és tele voltunk ötletekkel. Az elsősorban magával szemben maximalista igazgatóunktól mi is maximalizmust tanultunk, ami egy életre belénk égett. Bár az akkori testületnek én voltam az utolsó, még itt

dolgozó tagja, ez a szemlélet évtizedekre meghatározta - hitem szerint meghatározza ma is - az iskola működését.

2. Mi a legszebb emléke a sulinkról?

Nagyon sok szép emlékem van, de talán kiemelném azt a pillanatot, amikor a szülőkkel és gyerekekkel közösen

énekelve először hangzott fel a Művészeti Fesztivál végén a Finálé. Az borzongatóan szép élmény volt! Nem véletlenül lett hagyomány belőle! Minden benne van, amiben hiszünk.

3. Miért szeretett itt tanítani?

Azért, mert szerettem a kollégáimat, és mert mindig számíthattunk egymásra. Az iskolánk ereje és legfőbb értéke mindvégig a tantestülete volt. Itt a sokszor nehéz körülmények ellenére csak az maradt meg hosszú távon, aki képes volt a kollégáira figyelve, őket mindenben segítve, a közös célokért közösen dolgozni. Az együttműködés, egymás tisztelete, a kreativitás, a humor ma is a testületünk legfontosabb jellemzői. Szeretünk együtt lenni, rengeteget nevetünk, beszélgetünk, ami hat a tanítványainkra is. Jó hangulatú órákat csak jókedvű, pozitív szemléletű tanárok tudnak tartani. Az elmúlt évtizedek alatt életre szóló barátságok születtek. Sokan ma is összejárunk vagy rendszeresen „levelezünk” a Messengeren, de mindig örömmel találkozunk azokkal is, akikkel nem vagyunk napi kapcsolatban. Hát kell ennél meggyőzőbb magyarázat?

4. Mi a legviccesebb emléke?

A több évtized alatt – szerencsére – rengeteg vicces, vidám helyzetet éltem meg, de végül arra esett a választásom, ami egyben a legmeghatóbb is volt.

A történet főszereplője az első olyan negyedik osztályom, amelyikben elsőből – a német kivételével, mert akkor még német tagozatos volt az iskolánk – minden tárgyat én tanítottam. Rengeteg időt töltöttünk együtt, sok közös élményt szereztünk a táborok, erdei iskolák alatt, így nagyon szoros kapcsolat alakult ki közöttünk. Egy elhúzódó betegség miatt kórházba kerültem, és hetekig távol voltam. Amikor végre hazaengedtek, egy osztályfőnöki óra keretében eljöttek a gyerekek meglátogatni. A nagy örömködések, élménybeszámolók után mondtam nekik, hogy „Kössétek fel a gatyátokat, mert egy hét múlva jövök!”. Egy héttel később, mikor beléptem a terembe, mindannyian ott álltak vigyorogva az ablak előtt, a nadrágjaikat egy hosszú, közös spárgával a derekuknál összekötve. Egyszerre kacagtam és potyogtak a könnyeim.

5. Voltak-e kedvenc osztályai, diákjai?

Mindegyik osztályom más volt, eltérő értékekkel és nehézségekkel, mindegyik másért volt szerethető és mindegyikben éltem meg csodás pillanatokat. Ezekért az élményekért maradtam ennyi ideig pedagógus. Nagyon hosszan sorolhatnám őket, de nincs az újságnak akkora terjedelme, ezért csak néhány példa a sok közül:

Felejthetetlen, hogy az első saját osztályom kitalálta magának az „Emberség” tantárgyat, mert úgy gondolták, hogy valahová kerülnie kell

azoknak a szóban adott „mezei piros pontoknak”, amit akkor kaptak, ha valami jót tettek valamelyik társukkal.

Egy másik – nagyon nehéz összetételű - osztályom hatalmas lelkesedéssel ajánlotta fel a saját játékait, hogy részt vehessünk a karácsonyi „cipős doboz” akcióban, a nagyobb méretűekkel pedig meglephessük a Nevelőotthon kis lakóit.

Imádtam, ahogy a legutolsó osztályomban a rengeteg fiú – egymás bántása helyett – minden szünetben, szabadidőben gyakorolt, bemutatózott a peonzájával. Jó volt látni, ahogy tanították, segítették egymást, ahogy hétről hétre fejlődtek. Lehet, hogy a peonza már kiment a divatból, de a jószándék, az együttműködés biztosan nem! Ugye, srácok?!

Ami a kedvenc diákokat illeti, érdemes eloszlatni egy társadalmi tévhitet. Nincsenek és nem lehetnek kedvencek. A tanárok számára nem csak a jó tanuló, jó magaviseletű gyerekek értékesek, hanem mindegyik másik is. A fő cél, hogy mindegyikük megtalálja a maga helyét a világban, és bármi legyen is a munkája, szeresse, amit csinál. Számunkra ez a siker!

Kedvenc tehát nincs, de tény, hogy közelebb állnak hozzám azok, akik nem a többiek rovására akarják jól érezni magukat. Azok, akik jóindulatúak, képesek tenni a társaikért. Azok, akik tisztességes csibészként vállalják a hibáikat, a felelősséget és a tetteik következményeit. Azok, akik akarnak és képesek változni, fejlődni.

Az is biztos, hogy a legnagyobb sikerélményt azok okozták a pályám során, akikkel a legtöbbet küzdöttem és végül – akár tanulásban, akár emberileg – előre tudtunk lépni.

6. Melyik tantárgyat szerette leginkább tanítani?

Nem titok, hogy a matek, elsősorban a gondolkodás, gondolkodtatás szeretete áll hozzám a legközelebb, de nagyon szerettem rajzot és tesit is tanítani. Nagyon hiányzott, de sok éve nem tanítottam már magyart és környezetet az osztályaimban, ezért sokszor élveztem, ha nyelvtant, irodalmat, történet vagy természettudományos tárgyakat kellett helyettesíteni.

7. Mi az, ami a legjobban hiányozni fog az iskolából?

A csillogó szemek, érdeklődő tekintetek, a vidám – nem túl hangos – gyerekzsivaj, de legfőképpen a jóízű beszélgetések, nevetések a kollégáimmal.

Még szoknom kell a csendet és azt, hogy nincs körülöttem annyi ember, mint eddig, de remélem, lassan belejövök!

A HÓNAP KÖNYVE

Maurene Goo: Hogyan fogj pasit 24 lépésben

A cím ne tévesszen meg senkit, ez egy vicces, humoros regény, ami felsős, nagyobb diákoknak szól. Desi Lee hisz abban, hogy bármi lehetséges, ha van hozzá egy megfelelő terve. Így lett diákönkormányzati elnök. A focicsapat sztárja. És így fog bejutni a Stanfordra is. De soha nem volt még barátja. Tulajdonképpen katasztrofális a szerelemben. Egy esetlen, dadogó szégyenmágnés, akinek balul sikerült flörtölési kísérletei legendássá váltak a barátai körében. Így, amikor egy nap a valaha látott „legdögösebb” emberi lény besétál az életébe, Desi az apja által évek óta megszállottan nézett koreai sorozatokban talál útmutatásra, ahol a szájalomra méltó hősnő mindig igaz szerelme

karjában köt ki a tizedik epizód végére. Ez egy egyszerű képlet, és Desi gyorsan tanul. A "Sorozatbeli lépések az igaz szerelemig" listájával felszerelve Desi elindul, hogy meghódítsa a szeszélyes, nehezen megközelíthető művészt, Luca Drakost. Útját hajótörés, szerelmi háromszögek és megrendezett autóbalesetek szegélyezik. De amikor a móka és a játék igazi érzélemmé alakul, Desi rájön, hogy a szerelem valami több, mint amit a sorozatokban látni. Személy szerint azért ajánlom ezt a könyvet, mivel bemutatja, hogy tiniként is nehéz rátalálni a szerelemre. Desi karakterével szerintem sokan tudnak azonosulni, mivel ezen a téren senki nem tökéletes. Persze, aki szereti a koreai drámákat, azoknak főleg ajánlom, mivel a könyv végén pár sorozat/film ajánlás is van, ami sokaknak jól jöhet. A könyv vicces, romantikus és drámai egyszerre, és volt benne olyan rész, hogy legszívesebben sírtam volna, máskor pedig sikítoztam volna, szóval nekem nagyon elnyerte a tetszésemet.

Bakos Viktória 8.a

Isztambuli táborozás

Idény nyáron én voltam az egyik szerencsés tanuló, aki lehetőséget kapott arra, hogy elutazzon Törökországba, a kispesti Testvérvárosi Program keretében. Hat Gáboros diák indult útnak, Ági néni és Levente bácsi kíséretében, Isztambul ázsiai részébe, Pendik nevű kerületbe. Sok tennivalónk volt indulás előtt. Bemutakozó műsort és előadásokat készítettünk Magyarországról. Kati néni és Mariann néni segített a felkészülésben, néptánc koreográfiával és népdalok betanításával.

Felkészülten indultunk útnak július 10-én a Liszt Ferenc Repülőtérrel. A táborba, ahol a szállásunk volt, külön busszal vittek minket. Előttünk érkeztek Bulgáriából, Palesztinából és Törökországból is a gyerekek. Még aznap íjászkodtunk, és egy kis röplabdázásra is maradt időnk a török gyerekekkel. Ezután következett a vacsora, este a tábortűz köré ültünk, török zene szólt, és sokáig táncoltunk és ismerkedtünk egymással. Második nap a reggelinél találkoztunk Pendik polgármesterével. Ebéd után meglátogattunk egy sérült embereknek készült létesítményt, majd bowlingozni is elvittek minket. Egyre jobban megismertük egymást, barátság szövődött köztünk a török gyerekekkel. Vacsora után következett a várva várt bemutatkozó műsorunk, ahol Magyarországot, Budapestet és Kispestet angol nyelvű, saját készítésű Power Point előadásokkal mutattuk be. Elénekeltük a népdalokat, és népviseletben néptáncoltunk, majd hazai édességekkel is megkínáltunk mindenkit. Nagyon jól sikerült a műsorunk, megdicsérték a népviseletünket, és csatlakoztak hozzánk, így az egész tábor velünk táncolt. Szerda reggel tengerparti biciklizéssel indítottuk a napot. Az útvonal gyönyörű volt. Aznap még meglátogattunk egy piacot, majd megmutatták nekünk a Török-Magyar Barátság Parkot. Csütörtökön bejártuk a történelmi Isztambult. Meglátogattuk a Hagia Sophia-t, megnéztük a Kék Mecsetet, az Elsüllyedt Palotát és a Topkapi Palotát. A régi, autentikus mintákkal és arannyal díszített épületek, lélegzetelállítóan gyönyörűek voltak. A nap végén a Boszporuszon keresztül hajóztunk vissza a tábor felé, és a hajón vacsoráztunk. A bolgár és a palesztin gyerekek is bemutatkoztak az előző estén, a pénteki napon pedig a törökök. Tábortűz köré ültünk, zenét hallgattunk és táncoltunk egész este. Szombaton vidámparkba mentünk, ami nagyon izgalmas volt. Nagyon gyorsan elérkezett a vasárnap.

Amikor elköszöntünk egymástól, mindenki kicsit elérzékenyült, de megbeszéltük, hogy találkozunk még. A Törökországban töltött hét során nagyon sokat játszottunk, sportoltunk, láthattuk Isztambul számos nevezetességét, megismerkedhettünk kultúrájuk egy kis részével is. Felejthetetlen élmény marad számomra ez az egy hét, rengeteg kedves emberrel találkoztam, és új barátokat szerezhettem.

Koszora Izabella

Tábori élmények

2023. márciusában lettem Gáboros 6.b-s diák. Kedves osztályfőnököm, Gábor bácsi említette az első napokban, mikor odakerültem, hogy minden évben megszervezik a Gábor tábor Soltvadtkerten, és jó lenne, ha én is mennék, mert nagyon jó, és biztos benne, hogy tetszene nekem. Hát, így is történt. Július 17-én megérkeztünk Soltvadkertre.

Első nap strandolás, pihenés és csapatjátékok voltak. Aztán minden nap volt játék és vicces helyzetek kifulladásig. A legtöbb program nagyon szórakoztató és szuper volt. A kedvencem a bátorságpróba volt. A játék lényege, hogy a sötét erdőben az ifik feladata volt, hogy minket megrémísszenek, megijesszenek, és kötelező volt az útvonalon végigmenni. Ez számomra hatalmas élmény volt, ráadásul éjjelre szervezték, gondolom azért, hogy még félelmetesebb legyen. Minden nap volt strand a Vadkerti-tónál, és ügyességi játékok. Nagyon bírtam az ifiket, többsége rendkívül kedves, segítőkész és hihetetlenül felkészült volt, hogy mi jól érezhessük magunkat. A tanárok, Erzsi néni, Gábor 'bá nagyon közvetlenek, rendesek voltak a gyerekekkel. Szinte végig jókedvünk volt, a napok teltek, és mindig megleptek minket jobbnál jobb játékokkal.

Szóval, én még nem voltam ilyen jó táborban. Nagyon köszönöm az élményt a szervezőknek, tanároknak, és az ifiknek, akik mindent beleadtak a felkészültségükkel. Imádtam minden napját, minden percét. Nagyon szép emlékekkel jöttem haza, és sok barátot szereztem. Itthon meg is könnyeztem, hogy véget ért a tábor. Mintha megállt volna utána az idő, nem teltek a napok, és mindenki hiányzott.

Szóval egyáltalán nem csalódtam. Biztosan állíthatom, hogy nagyon elégedett vagyok, és tuti, hogy jövőre is menni fogok a soltvadkerti Gábor táborba.

Hambalkó Regina 7.b

TI MONDTÁTOK...

„Mikor lesz tömegtestnevelés?...” (tömegsportra gondolt)

Look at the board! (Nézd a táblát!) „Milyen madarat nézzek??...” (a board szót a bird szóval keveri)

„Az őseember és a majom közös életmódot folytattak...” (az ősök volt közös)

A HÓNAP VICCE

„-Pistike, miért késtél már megint? – kérdezi a tanár.

- Egy közlekedési tábla miatt – válaszolja Pistike.

- Na, ne nevetess, hogy lehet egy közlekedési tábla miatt késni?

- Úgy, hogy rá volt írva: Vigyázat, iskola, lassítson!”

Kovács Bence 7.a

Aktuális

Tavaly év végi versenyeredmények:

Körösök-menti országos levelező verseny:

Sudár Zsófia (3.b) magyar nyelvből 1. helyezést ért el, matematikából pedig 5. lett.

Sudár Balázs (5.c) angol nyelvből 4. helyezést ért el, matematikából pedig 6. lett.

"Egészség és környezet" országos rajzpályázat:

Lizák Eszter (3.b) – különdíjas, kiemelkedő teljesítményéért

Hebe országos olvasóverseny:

Lacknek Nóra, Szántó Anna, Gazda Benedek (3.b) - **1. helyezés**

Fülöp Viktória, Nagy Lili, Braun Keve (3.b) - **1. helyezés**

Tortosa-Rubert Ana, Szabó Zonga, Tóth-Antoni Gergely (3.b) - **2. helyezés**

A HEBE országos projektverseny:

Nagy Lili (Űrkutatás és a Nyelvemester kategória) - 4. helyezés

Kovács Luca Eszter, Bánszky Dávid András, Kovács Krisztián (Mindent az egészségről kategória) - 2. hely

